

Uitspraak van het College van Toezicht

Kamer I

Zitting 16 april 2018

Inzake:

[klagers], wonende te [woonplaats],
klagers,

tegen

[verweerder], lid BNA, en [verweester], bureaulid van de BNA, gevestigd te [woonplaats],
verweerdens

1. Bij mailbericht van 6 juni 2017, op 5 juli 2017 aangevuld met 10 bijlagen, hebben [klagers] bij het College van Toezicht een klacht ingediend tegen [verweerdens].
2. Bij mailbericht van 19 september 2017, met drie bijlagen, heeft mevrouw mr. L.C.M.C. Timmermans-Gels (D.A.S.) namens [verweerdens] op de klacht gereageerd.
3. Bij mailbericht van 6 november 2017, met drie bijlagen, hebben [klagers] een repliek ingediend.
4. Bij mailbericht van 24 januari 2018 heeft mr. Timmermans-Gels namens [verweerdens] een dupliek ingediend.

Behandeling van de klacht

5. De klacht is op 16 april 2018 behandeld door Kamer I van het College van Toezicht. De kamer was als volgt samengesteld:

- De heer mr. L.C.J.M. Spigt, voorzitter
- De heer ir. R. H. Gortemaker,
- Mevrouw ir. D. Segers, architect-leden
- Mevrouw mr. A.M.R. Smolders, secretaris

6. Bij de mondelinge behandeling waren partijen aanwezig, [klagers] bijgestaan door de heer mr. P. Bouman (ARAG) en [verweerders] bijgestaan c.q. vertegenwoordigd door mr. Timmermans-Gels.
7. Een klacht gericht tegen een persoonlijk lid wordt – indien zoals in dit geval het persoonlijk lid verbonden is aan een bureaulid – volgens de BNA Gedragscode geacht te zijn gericht tegen het bureaulid, in dit geval [verweester]. [Verweester] wordt hierna [architectenbureau] genoemd en verweerder [architect 2].
8. Op grond van de aan het College ter beschikking gestelde stukken en de mondelinge toelichting van partijen overweegt het College het volgende.

De feiten

9. Als enerzijds gesteld en anderzijds niet of onvoldoende betwist staat – voor zover hier van belang – het volgende vast:
10. [klagers] zijn eigenaar van een perceel grond van 225 m2 aan een dijk in [woonplaats]. In 2016 hebben zij door een derde een schets laten maken voor een nieuw dijkhuis, ter vervanging van het bestaande dijkhuis. Omdat de welstandscommissie van de gemeente [woonplaats] de tekening (grotendeels) negatief beoordeelde, hebben [klagers] zich gewend tot [bouwadviseur], die hen voorstelde om voor het voorlopig ontwerp naar [architectenbureau] te gaan. Vier naburige dijkhuizen waren door [architectenbureau] ontworpen.
11. Op 1 september 2016 hebben [klagers] en [bouwadviseur] een eerste bespreking gehad met [architectenbureau], met als behandelend architect [architect 1]. [klagers] hebben hem de eerdere schets overhandigd en onder meer verklaard dat zij een soortgelijke woning wensten, met een dwarskap. De woning zou daarnaast onderhoudsvrij moeten zijn en in ‘de richting van een passieve woning’, met een EPC-waarde van 0, met een woonkeuken annex woonkamer die uitzag op de rivier. Zij verzochten [architect 1] een offerte voor een voorlopig ontwerp te maken.
12. Op 16 september 2016 hebben [klagers] de hen toegezonden offerte aanvaard. Het budget voor de woning bedroeg ca. € 325.000,- tot 350.000,- inclusief btw.
13. Op 7 oktober 2016 hebben [klagers] een eerste ontwerpzet ontvangen. In de bijgaande email schrijft [architect 1] onder meer:

"We hebben wat mogelijkheden bekeken, en kwamen tot de conclusie dat het het beste is de woning haaks op de weg te zetten. Dit past het beste bij de vorm van de kavel. Ook hebben we erop gelet dat de woning niet te groot is, en simpel qua vorm. (...) En het is dus mogelijk om een gedeelte te onderkelderen".

14. [klagers] hebben hierop per email van diezelfde dag gereageerd. Het bericht houdt onder meer in:

"hoe duidelijk moet ik zijn om te zeggen dat het huis niet haaks moet of er moet echt een oplossing zijn voor de zonnepanelen. Het huis moet ook draaien, staat nu richting industrie gericht. Het huis moet ook een stuk naar achter zodat er 1 parkeerplaats voor het huis is (...) kortom, ontwerp afgekeurd.

Diezelfde dag heeft [architect 1] een tweede variant gestuurd, in een email die onder meer inhoudt:

"De zuidzijde kan dan volledig met zonnepanelen worden vol gelegd. We verwachten echter wel dat deze vorm een stuk duurder zal uitvallen (...)"

[klagers] hebben aangegeven deze vorm interessant te vinden en zich geëxcuseerd voor de eerdere reactie.

15. In een email van 10 oktober 2016 heeft [architect 1] over de eerste variant nog opgemerkt:

"Ik begrijp jullie reactie, jullie hadden inderdaad aangegeven dit liever niet te willen. Maar we hadden twee hoofdredenen om toch deze versie te laten zien: het kostenplaatsje en het verhaal naar de gemeente (wij denken dat deze variant goed past binnen de dijkvisie"

16. [klagers] hebben een dag later een lijst gestuurd met hun wensen, in een email die onder meer inhoudt:

"Wensen zijn bespreekbaar maar wel graag gefundeerd commentaar waarom niet of wat beter zou zijn"

17. Op enig moment hebben [klagers] de tweede variant vanwege de kosten afgekeurd, en zijn zij zelf met ideeën voor vormen op de kavel gekomen, waaronder een woning met een T-dak.

18. Op 10 november 2016 hebben zij een schetsontwerp ontvangen voor een woning met een T-dak. [architect 1] gaf daarbij aan dat hij niet achter dit ontwerp stond. [klagers] hebben dit ontwerp zelf doorgestuurd naar de welstandcommissie. De welstandcommissie heeft groen licht gegeven om met dit ontwerp verder te gaan.

19. Op 23 januari 2017 hebben [klagers], na een bespreking op [architectenbureau] met de nieuwe behandelend architect [architect 2] een "aanvullende offerte" ontvangen, welke, behalve de werkzaamheden voor het voorlopig ontwerp, werkzaamheden omvatte voor het definitief ontwerp en de omgevingsvergunning. De offerte bedroeg € 12.000,-, inclusief btw en is door

[klagers] aanvaard. Door middel van een kruisjeslijst is aangegeven welke werkzaamheden [architectenbureau] voor [klagers] zou verrichten.

20. Begin februari 2016 hebben [klagers] van [architect 2] het definitief ontwerp ontvangen. [klagers] waren het niet eens met afmetingen, indeling en materiaalgebruik. Nadat [klagers] hieromtrent vernamen dat geen aanpassingen ten opzichte van het voorlopig ontwerp meer mogelijk waren, zijn er na een bespreking met [architect 2] in bijzijn van [bouwadviseur] alsnog aanpassingen doorgevoerd, waarop een akkoord werd verkregen van de welstandcommissie.
21. De EPC-berekening bleek vervolgens uit te komen op 0,34 in plaats van de door [klagers] gewenste EPC 0.
22. Begin mei 2017 is de omgevingsvergunning afgegeven. De bouwvergunning is op 21 juni 2016 verleend.
23. [klagers] hebben de factuur voor het voorlopig ontwerp betaald en de (twee) overige facturen onbetaald gelaten. [architect 2] heeft een verzoek van [klagers], tot onderbouwing van de gemaakte uren en geleverde diensten, afgewezen met verwijzing naar de in januari 2017 gemaakte prijsafspraken.

De klacht

24. Volgens [klagers] heeft [architectenbureau] de gedragsregels voor professionaliteit en integriteit geschonden.
25. Ter toelichting hebben [klagers] gesteld dat [architectenbureau] van meet af aan wensen en voorstellen tot wijziging heeft genegeerd of de eigen visie van groter belang heeft geacht dan die van de opdrachtgever. Daarbij zou [architectenbureau] onder meer hebben verwezen naar het Beeldkwaliteitplan *Dijklint*, hoewel dat plan volgens [klagers] nog slechts in wording was. Het ging naar hun zeggen al mis bij het eerste ontwerp, dat afweek van hun wensen. Vervolgens werd iedere wijziging als een probleem gezien, aldus [klagers], zonder dat [architectenbureau] vooronderzoek deed naar de locatie en het bestemmingsplan, en zonder dat dit goed werd onderbouwd. Slechts door hun eigen inbreng en uitzoekwerk is er een voorlopig ontwerp gekomen dat in de buurt kwam van hun wensen, aldus [klagers]. Zij verwijzen hiertoe naar de onder 14. bedoelde ideeën en naar zelfwerkzaamheid door het opvragen van overzichten over de afmetingen van de kavel (om te bezien of de parkeerplaats die zij wensten niet toch mogelijk was) en overleg met het waterschap over het profiel van de vrije ruimte in verband met de onderkeldering, welk overleg volledig door henzelf zou zijn gedaan.

26. [klagers] stellen dat zij ondanks het moeizame verloop van de eerste fase toch besloten met [architectenbureau] door te gaan, omdat zij in tijdnood kwamen en [bouwadviseur] te weinig mankracht had om hen in de vervolgfase bij te staan. In het overleg over de vervolgfase zou op hun verzoek zijn afgesproken dat [architect 1] niet meer aan deze opdracht zou werken.
27. Volgens [klagers] week het definitieve ontwerp opnieuw op allerlei punten af van hun wensen. Zo ging dit ontwerp uit van houten raamkozijnen en hout op de zijgevels, wat niet strookte met hun wens van een onderhoudsvrije woning, was het keukenblok verkeerd geplaatst en het keukenraam te laag, en was de indeling op de bovenverdieping niet conform hun wensen. De oplossingen die zij zelf aandroegen, stuitten naar hun zeggen op verzet bij [architectenbureau], dat beweerde dat het voorlopig ontwerp door welstand was goedgekeurd en niet meer kon worden aangepast. Volgens [klagers] bleek welstand echter geen probleem te hebben met de gewenste aanpassingen in het definitieve ontwerp. In afwijking van wat [architectenbureau] beweerde, had het waterschap bovendien geen problemen met de volledige onderkeldering, aldus [klagers]
28. Tijdens het voorbereiden van de omgevingsvergunning werden zij daarnaast verrast door de ongunstige EPC-berekening, aldus [klagers]. Kort daarop zouden zij bovendien hebben vernomen dat [architectenbureau], anders dan was beloofd, nog geen geluidsonderzoek had aangevraagd, terwijl dit nodig was voor de omgevingsvergunning. In maart 2017 zouden zij hebben vernomen dat ze voor de sloopvergunning een sloopplan en een asbestinventarisatie nodig hadden. In verband met de sloopmelding was een nieuw grondonderzoek nodig, aldus [klagers], die stellen dat [architectenbureau] hier met geen woord over heeft gesproken, terwijl zij toch ervaring hebben met dit soort projecten.
29. Toen [architectenbureau] vervolgens weigerde de twee vervolfacturen te specificeren, aldus [klagers], hebben zij laten weten de betaling op te schorten tot na de uitkomst van de BNA-procedure. Volgens [klagers] zijn allerlei diensten in de offerte niet uitgevoerd.
30. [klagers] stellen tijdens de gehele opdracht het gevoel te hebben gehad dat zij niet serieus werden genomen. Ook stellen zij niet goed te zijn begeleid, waardoor er thans een bouwvergunning ligt voor een huis dat maar gedeeltelijk aan hun wensen voldoet en dat - afgaande op gesprekken met aannemers en de constructeur - vermoedelijk meer gaat kosten dan het budget. Zo is vanwege het uiteindelijke T-ontwerp geen prefab-dak mogelijk en heeft [architectenbureau] verzuimd om hen hierop te wijzen. De vertragingen als gevolg van een en ander maakten dat het niet meer mogelijk was om voor de winter op de dijk met de werkzaamheden te beginnen.

31. Tijdens de mondelinge behandeling heeft [klager namens klagers] verklaard dat het eerste ontwerp dat werd voorgelegd aan de welstandcommissie afkomstig was van zijn neef met een opleiding tot architect, en dat dit ontwerp niet volledig door de welstandscommissie werd afgekeurd, ze vonden het alleen niet zo'n goed ontwerp – misschien ook qua maatvoering. [klagers] erkennen dat zij geërgerd waren door de communicatie met [architectenbureau], maar betwisten dat zij zich respectloos hebben uitgelaten jegens medewerkers van [architectenbureau]. Na de fase van het voorlopig ontwerp gingen ze alsnog door met [architectenbureau] omdat ze de verkoper in hun rug voelden en hypotheek pas verder konden als er een bouwvergunning lag, aldus [klager namens klagers]. Volgens hem behelst de dijkvisie een richtlijn maar schrijft dit plan geen bouwstijl voor.

Het verweer

32. [architectenbureau] betwist de klacht. Volgens [architectenbureau] wensten [klagers] een woning met een dwarskap op een smal perceel, met specifieke wensen qua indeling, onderhoud en EPC-waarde, waarbij hun voorkeur uitging naar een ontwerp dat door de welstandcommissie al volledig was afgekeurd. Volgens [architectenbureau] zijn [klagers] er in het eerste gesprek op gewezen dat een dergelijke woning niet gerealiseerd kon worden binnen het budget dat zij ter beschikking hadden. Dit zou ook door andere medewerkers van [architectenbureau] gezegd zijn. Ook paste de gewenste woning niet in de specifieke eisen van zowel gemeente als waterschap voor het dijklint, aldus [architectenbureau], dat aanvoert zeer goed bekend te zijn met de locatie, vanwege eerdere ontwerpen. Volgens [architectenbureau] zijn [klagers] hier eveneens op gewezen, zoals naar haar zeggen blijkt uit de mailcorrespondentie aangehaald onder 13. tot en met 15. Inderdaad was het Beeldkwaliteitplan nog in wording, aldus [architectenbureau], maar [klagers] miskennen dat de welstandcommissie een ontwerp beoordeelt op grond van uitgangspunten die in de praktijk niet afwijken van het uiteindelijke Beeldkwaliteitplan. [architectenbureau] betwist uitdrukkelijk dat [architect 1] geen vooronderzoek zou hebben gedaan naar bestemmingsplan en locatie, en betwist dat zij geen contact zou hebben gehad met het waterschap. Aanvankelijk zou het waterschap telefonisch hebben meegedeeld dat een kelder onder het hele huis niet mogelijk was, maar doordat een medewerker van [architectenbureau] slim omging met het profiel van de vrije ruimte, werd voor elkaar gekregen dat er toch een onderhuis kon komen, aldus [architectenbureau].
33. Volgens [architectenbureau] stonden [klagers] niet of nauwelijks open voor wijzigingen ten opzichte van het afgekeurde ontwerp, zodat het een extra inspanning vereiste om [klagers] tot nieuwe inzichten te bewegen. Door [architectenbureau] aangedragen oplossingen werden met klem afgewezen. Bovendien hadden [klagers] geen oog voor architectuur, de omgeving waarin

de woning gerealiseerd moest worden, het beperkte budget in relatie tot hun wensen en de vereiste omgangsvormen tussen opdrachtgever en architect. De wijze van communiceren van [klagers] was volstrekt respectloos, aldus [architectenbureau]. Ter voorkoming van vertraging heeft [architectenbureau], na een bespreking met [bouwadviseur] en de aannemer, in februari 2016 een aantal wezenlijke ontwerp-uitgangspunten losgelaten, waarbij door [verweerder] is aangegeven dat hij niet meer achter het ontwerp stond. Daarbij zijn [klagers] er uitdrukkelijk voor gewaarschuwd dat het plan mogelijk zou worden afgekeurd. Het ontwerp werd echter geheel tegen haar verwachtingen in door zowel welstand als waterschap goedgekeurd, aldus [architectenbureau]. Ze weerspreekt dat [architect 1] op verzoek van [klagers] werd vervangen. Volgens haar weigerde [architect 1] nog langer voor [klagers] te werken, en was dit de reden dat [architect 2] in de vervolgfase optrad als behandelend architect.

34. Overigens merkt [architectenbureau] op dat het aanvragen van een sloopvergunning evenmin als het uitvoeren van een sloopplan en een asbestinventarisatie tot haar opdracht behoorde, waarbij zij verwijst naar de offerte en de daarin opgenomen kruisjeslijst. De consequenties van het niet tijdig aanvragen van een sloopvergunning zijn derhalve voor [klagers], aldus [architectenbureau], dat voorts aanvoert dat zij onverplicht een waterschapsvergunning aanvraag alsmede dat [klagers] op volstrekt respectloze wijze met haar communiceerde.
35. Volgens [architectenbureau] heeft zij geleverd waartoe zij zich had verplicht, te weten een definitief ontwerp en een omgevingsvergunning, en is het onbehoorlijk van [klagers] om de desbetreffende facturen onbetaald te laten, nu een vaste prijs voor het gehele traject is afgesproken, een prijs die bovendien eerst na scherpe onderhandelingen van de zijde van [klagers] tot stand kwam.
36. Tijdens de mondelinge behandeling heeft [architect 2] namens [architectenbureau] verklaard dat er een ton bij zou moeten komen als je 'richting passief' en EPC 0 wilt bouwen, en dat ook de onderkeldering budgettair problematisch was. Volgens hem is dit duidelijk naar voren gebracht. Hij verklaarde voorts dat het in de toekomst mogelijk zou zijn het EPC omlaag te krijgen door toepassing van zonnepanelen en een warmtepomp en dat [architect 1], anders dan gebruikelijk, geen intakegesprek met [klagers] heeft gevoerd, omdat zij een bouwadviseur hadden meegenomen.

Beoordeling van de klacht

37. Naar aanleiding van de klacht overweegt het College als volgt.

38. [klagers] verwijten [architectenbureau] primair dat zij onvoldoende serieus werden genomen in hun wensenpakket voor de te bouwen woning. [architectenbureau] zou de eigen visie voorop hebben gesteld en hun voorstellen met een beroep op eisen van de gemeente, welstandcommissie en waterschap, althans zonder afdoende onderbouwing of alternatieve ontwerpen, hebben willen tegenhouden. Naar het College begrijpt zien [klagers] in het feit dat de hiervoor genoemde instanties de door hen gewenste aanpassingen desondanks accepteerden, een bewijs van hun stelling dat [architectenbureau] onprofessioneel en niet integer heeft gehandeld. Ten bewijze daarvan hebben zij tevens gewezen op de hiervoor in 14. e.v. aangehaalde mailcorrespondentie.
39. Het College kan [klagers] om meerdere redenen niet volgen. Van een architect wordt volgens de BNA Gedragscode verwacht dat hij optreedt als onafhankelijk adviseur van de opdrachtgever in de rol van vertrouwenspersoon, met bewustzijn van het publieke belang van de bijdrage die hij kan leveren aan de ontwikkeling van de ruimtelijke omgeving. Anders dan [klagers] blijkbaar menen, is een architect niet gehouden zich zonder meer te committeren aan de visie van de opdrachtgever, maar heeft hij wat dit betreft een eigen verantwoordelijkheid. Indien het een opdrachtgever er om te doen is zijn eigen visie aangaande de vormgeving van zijn wensen door een architect te laten uitvoeren, ligt het naar het oordeel van het College meer voor de hand een bouwkundig tekenaar in te schakelen dan een architect, zoals [klagers] naar eigen zeggen aanvankelijk ook van plan waren.
40. Naar het oordeel van het College staat het een architect dan ook vrij om op basis van de wensen van een opdrachtgever een eerste opzet voor te stellen die afwijkt van de vorm die de opdrachtgever zelf voor ogen had, mits dit wordt beargumenteerd. Uit de mailcorrespondentie tussen partijen blijkt dat dit is gebeurd: [architectenbureau] heeft de aanvankelijke keuze voor een haaks dak, in plaats van een dwarskap, verklaard met verwijzing naar de gemeentelijke dijkvisie en het budget van [klagers]. Uit het vervolg leidt het College af dat [architectenbureau] [klagers] met het ontwerp met T-dak ter wille heeft willen zijn, ook al week deze vorm af van haar eigen esthetische visie en verwachtingen omtrent het oordeel van de betrokken instanties. Ook met betrekking tot het definitieve ontwerp en de omgevingsvergunning zijn zulke concessies gedaan.
- In hoeverre [architectenbureau] er met haar verwachtingen over het oordeel van de instanties naast zat, heeft het College niet kunnen vaststellen, en moet dus in het midden blijven. Onjuist is, dat uit het enkele feit van de latere goedkeuring door de bedoelde instanties kan worden afgeleid dat [architectenbureau] onprofessioneel handelde in haar adviezen hierover. In het licht van het voorgaande treft de stelling van [klagers] dat zij niet serieus werden genomen evenmin doel. Immers, aannemelijk is geworden dat vanuit het perspectief van [architectenbureau] er juist veel is gedaan om hen tegemoet te komen. Er is daarnaast onvoldoende aangevoerd voor

de conclusie dat ze niet goed zouden zijn begeleid. Tegenover de stellingen dat [architectenbureau] geen locatie- en vooronderzoek zou hebben gedaan en geen contact met het waterschap zou hebben gehad, die door [architectenbureau] zijn betwist, hebben [klagers] te weinig onderbouwd.

41. Bij het voorgaande komt dat het te besteden budget uitdrukkelijk aan de orde is geweest bij de eerste bespreking, zoals blijkt uit de eerste offerte, en dat [architectenbureau] tevens op de relatie tussen wensenpakket en budget heeft gewezen, zoals blijkt uit de mailcorrespondentie. Dat met name de wensen 'richting passief' en EPC 0 een hoger budget vereisten dan beschikbaar was, acht het College niet onaannemelijk. [klagers] hebben verder nog gesteld dat een T-dak duurder uitvalt omdat geen prefab dak mogelijk is, en dat als gevolg hiervan het huis boven het budget zal uitkomen, en dat [architectenbureau] hen hierop had moeten wijzen. Zij hebben dit onderdeel echter niet (verder) gemotiveerd. De genoemde verwijten kunnen derhalve niet tot de conclusie leiden dat [architectenbureau] onprofessioneel of niet integer zou hebben gehandeld.
42. [klagers] hebben [architectenbureau] verder onzorgvuldig handelen verweten met betrekking tot de sloopvergunning en het geluidsonderzoek, dat te laat zou zijn aangevraagd. Wat betreft de sloopvergunning heeft [architectenbureau] terecht aangevoerd dat dit niet tot haar opdracht behoorde. Hoewel aan [klagers] kan worden toegegeven dat het op de weg van [architectenbureau] lag om gelet op de tijdsdruk te wijzen op het tijdig aanvragen van een sloopvergunning, is dit niet een zodanig gebrek in het handelen dat daaraan consequenties moeten worden verbonden. Hetzelfde geldt voor de geluidsvergunning, nu onvoldoende is gebleken dat dit tot substantiële vertraging heeft geleid.
43. Het College overweegt nog het volgende. Gebleken is dat de communicatie tussen [klagers] en [architectenbureau] niet optimaal was. In beginsel ligt het op de weg van een architect om het communicatieproces met een particuliere opdrachtgever te bewaken. In dit geval was er echter vrijwel vanaf de aanvang sprake van een verstoorde vertrouwensrelatie van de opdrachtgever richting architect, waarvan de doorwerking mogelijk tot terughoudendheid in de communicatie van de zijde van [architectenbureau] heeft geleid. Het was wellicht beter geweest indien deze verstoring van de relatie onmiddellijk aan de orde zou zijn gesteld. Het nalaten daarvan in de specifieke omstandigheden van dit geval is op zichzelf genomen onvoldoende om een tuchtrechtelijke maatregel op te leggen.
44. Tenslotte hebben [klagers] [architectenbureau] met betrekking tot de vervolgfacturen verweten dat zij de bestede uren niet hebben willen verantwoorden. Voor zover dit verwijt zou moeten leiden tot de conclusie dat [architectenbureau] de Gedragscode heeft geschonden, kan het

alleen al geen doel treffen omdat alle vergunningen zijn aangevraagd zoals overeengekomen. Dat [architectenbureau] bepaalde werkzaamheden niet of niet naar behoren heeft uitgevoerd, is onvoldoende aannemelijk geworden, laat staan het verband tussen die vermeende wanprestatie en de schending van de (ethische) Gedragscode.

45. Het College oordeelt aldus dat geen van de verwijten daadwerkelijk doel treft. De klacht is derhalve ongegrond.

HET COLLEGE VAN TOEZICHT DOET DE VOLGENDE UITSpraak

Het College van Toezicht verklaart de bij mailbericht van 6 juni 2017 door [klagers] ingediende klacht ongegrond.

Aldus beslist op 16 april 2018 door Kamer I van het College van Toezicht, bestaande uit mr. L.C.J.M. Spigt, voorzitter, ir. R.H. Gortemaker en ir. D. Segers, architect-leden, en mr. A.M.R. Smolders, secretaris.

Voorzitter:

Secretaris:

Verzonden op:

Tegen deze uitspraak kunt u binnen 30 dagen na verzending in hoger beroep komen bij een met redenen omkleed bezwaarschrift in vijfvoud aan de Raad van Beroep voor het Toezicht, Six Advocaten B.V. t.a.v. mr. W. Post, IJdok 25, 1013 MM Amsterdam, onder gelijktijdige overmaking van € 350,- (zijnde € 289,26 + 21 % BTW) op de rekening van BNA/College van Toezicht, nummer NL62ABNA046.69.44.349 bij de ABN AMRO Bank N.V. te Amsterdam.